‘О Хакиме, заиста је овај иметак зелен и сладак

Хаким ибн Хизам, радијаллаху анху, рекао је: „Тражио сам нешто од Божијег Посланика, нека је мир на њега, па ми је дао. Потом сам га поново замолио, па ми је опет дао. Затим ми је рекао: ‘О Хакиме, заиста је овај иметак зелен и сладак. Ко га узме великодушно и без грамзивости, биће му благословљен. А ко га узме похлепно и са жељом, неће му бити благословљен, и биће као онај који једе, а никад да се насити. Рука која даје боља је од руке која узима.'“ Хаким је рекао: „Рекао сам: 'О Божији Посланиче, тако ми Онога који те је с истином послао, нећу узети ништа од било кога након тебе све док не напустим овај свет.'“ После тога, Ебу Бекр га је позивао да му да његов удео, али Хаким је одбијао да прими било шта. Потом га је позвао и Омер да му да његов део, али је и тада одбио. Омер је тада рекао: „О скупино муслимана, ја му нудим његово право које му је Аллах одредио из овог ратног плена, а он одбија да га прими!“ Тако Хаким више никада није примио ништа од било кога након Посланика, алејхисселам, све до своје смрти, нека му се Аллах смилује.

[صحيح] [متفق عليه]

Хаким ибн Хизам, радијаллаху анху, затражио је нешто иметка од Посланика, нека је алејхисселам, па му је он дао. Потом га је поново замолио, па му је и други пут дао. Тада му је Посланик, алејхисселам, рекао: „О Хакиме, овај иметак је пожељан и примамљив. Коме дође без тражења и узме га без похлепе и грамзивости, биће му благословен. Са друге стране, ко га узме с пожудом и похлепом, неће му бити у њему благослова, биће као онај који једе а никада не може да се засити. Горња рука која даје боља је код Аллаха од доње која моли.“ Хаким је рекао: Рекох: „О Аллахов Посланиче, тако ми Онога који те с истином послао, нећу више тражити ништа од ичијег иметка након тебе, све док не напустим овај свет.“ Халифа, Аллаховог Посланика, Ебу Бекр, позивао је Хакима да му да део иметка који му припада, али је он одбијао да прими било шта. Потом га је и вођа правоверних, Омер, позвао да му да (његов део), али је и њега одбио. Тада је Омер рекао: „О муслимани, ја му нудим његово право које му је Аллах одредио од иметка (ратног плена) који је припао муслиманима од неверника без борбе и рата, али он одбија да га узме.“ Тако Хаким није тражио ништа од иметка било ког човека после Аллаховог Посланика, алејхисселам, све док није умро, радијаллаху анху.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/3703